

Eitt slør á høvdið – ella á heilan?

ÚR AL-HAYAT
26. JUNI 2003

Høvundur: Adunis

Hugsandi um tað áhaldandi kjakið í tekur seg upp í Fraklandi serliga, og í øðrum vesturlendskum londum, generelt:

1. Likamikið, hvussu ymisk sjónarmiðini viðvíkjandi slórinum hjá tí muslimsku kvinnuni eru, so er tað møguligt at siga, at tey eru ikki annað enn ein bunki av tulk-ingum. Tað er eingin skrift, ið áleggur slorið – eins og tey átrúnaðarligu víðgongdu vilja vera við. Tað er ein frágreið-ing til viðmerkingarnar, ið gjørdar eru. Men er tað rætt, átrúnaðarliga talað, at hesar frágreið-ingar koma uppá eitt lógar- og lógargevandi støði?

Tó, hetta málið við slórinum heldur á fram við at vera kontroversi-elt. Hvør hevur rætt ella magt til, at áleggja sína egnu tulkning á øll fólk og loyva sær sjálvum at brúka harðskap fyri at fáa sín vilja igjøgnum, ikki bara mótvegis kvinnum, men eisini móti teimum, ið eru ósamd við teimum og øllum samfelagnum?

Orsakað av, at málið um slorið er eitt sera gamalt kjakevni í islam-iskum samfeløgum, ið, generelt, ikki eru sivil-i-seraði, kunnu vit skilja trupulleikan og fløkjuna, sum tey víðgongdu is-lamistisku standpunktini skapa í siviliseraðu vest-urkendsku samfeløg-um, sum aftur skapa fleiri trupulleikar, ið skaða muslimarnar í hesum umtalaðu sam-feløgum – sum einstak-

Heimskendi arabiski yrkjarin, Adunis, hevur skrivað hetta innleggið

lingar og skaða sjálvt Is-lam, sum eina visjón um menniskjað og heimin, ein sjálvan og hin. Tann mest einfalda hugmynd, in er tann at innflutti muslimurin, serliga tann, ið hevur sama nationalitet, sum landið hann livir í, skuldi vita hvar ein dróg markið millum privatu og tað al-mennu sferuna, millum privata trúgv og felags samfelagslig virðir. Faktiskt, skuldu øll lagt seg undir tey siðst-nevndu virðini, serliga undir tær sivilu og út-búgvingarligu institut-ionirnar. Muslimarnir, ið hanga seg í málið um slorið, áttu at vita at hetta áhaldnið, avdúkar at tey hava onga virðing fyri kenslum hjá øðrum,

ið liva í sama samfelagi og at tey ikki trúgva hes-um virðum og at tey her-taka teirra lív og gera gjøldur við teirra lógum, sum tey so dýran og leingi hava stríðst fyri, og at tey forða ella nokta republikanskum demo-kratiskum hugtøkum, ið eru galdandi í júst tí landinum, sum gevur teimum arbeiði og frælsi. Tey áttu at við-gingið, at hetta áhaldnið, um slorið, er meiri enn eitt brot á eina atferð, ið loyvir fleiri vesturlend-ingum at siggja hetta sum eina hertøku.

2. Summi vilja vera við, at muslimska kvinnan í vesturheiminum velur at ganga í slórinum frivilj-að. Hetta er opið til at kjakast um, men ikki júst nú. Men, tá vit, í París til dømis siggja ungar gentur, ið eru minnið enn fyra ár ganga við slori, kunnu vit tá siga at tær ganga við tí við frium vilja? Hvat er friur vilji hjá eini fyra ára gamlari gentu? Hvi siggja teir víð-gongdu muslimsku inn-flytararnir í frælsinum, sum teir koma til, einans hættrir at almannakunn-gera sína isolatión og teirra migration innani immigrationini? Teir liva í hesum londum orsakað av júst hesum fræls-inum. Tiskil, tá teir kunngerá teirra trúgv ella, tá teir útføra trúna við slori ella skeggi, ella báðum, tá forbróta teir seg fyrst og fremst móti Islam, tí teir niðurgera tess virðir við hesum yvirfladisku formalitet-

eind.

3. Moskan er einasta staðið har muslimurin er privi-ligeraður í vesturheim-inum (soleiðis skuldi tað eisini verið í arabisku londunum). Tað er tað einasta staðið har hann kann útføra hansara fullu trúarrættindir. Ein-hvør praksis uttan fyri hesar veggir, socialt ella alment, er eitt álop á felagsvirðir. Institutió-nin, serliga tann útbúgv-ingarliga, sum skúlar og lærdir háskúlar, er eitt alment og felags stað. Eitt stað, har tað ikki átti at verið nokur privat átrúnaðarlig tekin, lika-mikið hvat tey skuldu verið. Vit leggja afturat institutióinini, gøtuna, kaffihús, biografar, klubbar og almennar konferanshøllir. Nærver-an av átrúnaðarligum samleikateknum á hes-um støðum er eitt brot á teirra týðningar og enda-mál. Tað er eitt brot á tann einstaka, ið tilhoyr-ir tí felags unika sam-leikanum. Tað er eitt sýmbol um separatións-viljan og ein noktan av integratióin. Tað er ein staðfesting av tí annar-leiðis privata samleik-anum, innanfyri mono-theistiska almenna sam-leikanum. Hetta er ein avbjóðing fyri almennu kensluni, almenna däm-inum, almennu mentan-ini og almennum morali.

4. Tá Abbasid kaliffarnir* góvu boð um, at ikki-muslimar skuldu ganga við teknum fyri at skilja teir at frá muslimum, var tað ein forbanning, og tað var eisini eitt tekin um afturgongu og stagna-

tióin. Men hetta hvarv skjótt við útviklingini av samfelagnum. Tað er løgi og trupult at skilja, hvi summir muslimar í vesturheiminum ganga við slori og skeggi fyri at atskilja seg frá restini av samfelagnum teir liva í. Hetta áhaldni er ein at-gerð á teirra søgu, ein forbanning av henni, teirra mentan og teirra tilveru í heiminum. So, tað sýnist fyri áskoðar-anum, at slorið ikki ein-ans er eitt brot á lóg og mentan hjá hinum, men tað er ein sjálv-rannsak-an og eitt annað aspekt av lívinum – í ørmum deydanna.

5. Samanumtikið, sigi eg, at átrúnaðarliga tulk-ing-ini, ið áleggur slorið á muslimsku kvinnuna – sum livir í einum lógar-og rættar landi, ið atskil-ir millum átrúnað og politik og trýr á javn-støðu millum mann og kvinnu við atliti til teirra rættindir og skyldur – avdúkar eitt sinni, sum ikki einans goymir kvinnuna, men eisini menniskjað og sam-felagið og livið. Tað slørar vitið og skilið. Tað er ein tulkning, ið gevur fleiri í vesturlondunum orsök at siggja í tí eina roynd at broyta tey virð-ir, ið sett eru eftir stórt stríð fyri frælsi, rættvísi og javnstøðu. Tey eiga at siggja í tí, eitt krav um at strika leiklutin hjá kvinnuni í tí samfelags-liga, mentanarliga og politiska almenna liv-inum, sum fullkomiliga mótsigur lógunum í sivila lívinum í Evropa og vesturlondunum. Tað er ein tulkning, ið roynir at broyta mann og átrún-að bæði, og gera tey um til amboð í tæmastuni hjá dominerandi maskinari-um, ið verða stýrd av einum blindum harð-ræði.

* Abbasid kaliffarnir:

Formella Abbasidríkið var frá 750-1258. Tann gylti tíðaraldurin er fyri arabarunum frá 700-900, í hesum tíðarskeiðinum var abbasidiska høvudsætið í Bagdad. Frá Atlantarhav-inum við Norðafrika og Spania og so langt inn í vest asiatiska meginlandið, vóru muslimsku arabarnir teir leiðandi. Nógv skriftvirksmi fer fram og um tað ikki hevði verið fyri arabisku umsetar-arnar av grikskum og øðrum visindaligum og bókmenta tilfarið, so hevði renesansan ikki verið tann sama.

Ítróttur

Nr. 138 • hósdagur • 24. juli 2003 • 77. árgangur • www.sosialurin.fo

Graslíki fær ein møguleika

– UEFA fer at geva feløgum møguleika at spæla á graslíkisvølli um stutta tíð, tí at í fleiri londum er tað torført at hava ein góðan grasvøll alt árið, sigur fyrrver-andi norski stórspæl-arin Rune Bratseth um graslíki

FÓTBÓLTUR

Stefan í Skorini

Um nokur fá ár kunnu vit vænta, at føroysk feløg kunnu spæla sínar heima-dystir á graslíki. UEFA fer nevniliga skjótt at opna dyrnar fyri hesum møgu-leikanum.

– Tey seinastu signalini frá UEFA eru, at vit í 2005 fáa vit møguleika at spæla okkara Evropa Cup dystir á graslíki, sigur Ísak Mikla-dal, aðalskrivari í FSF.

Evropeiski felagsskap-urin arbeiðir nevniliga mið-vist fram ímóti, at møgu-leiki skal vera fyri at spæla altjóða dystir á graslíki.

Hetta hevði sjálvsagt verið ein stórus fyrimunur fyri føroysk feløg, tí at allir dystir í Føroyum verða spældir á graslíki. Fót bólt-sambandið hevur fleiri ferðir sett hetta ynskið fram í UEFA, men higartil hevur tað gingið heldur striltið.

Positiv signal frá UEFA

Tað er greitt, at framleið-arar at graslíki hava gjørt

stór framstig seinastu við at menna graslíki, so at tað líkist alt meira veruligum grasi. Hendan framgongdin hevur við sær, at UEFA skjótt kann geva grønt ljós fyri, at dystir verða spældir á kunstigum undirlagi.

UEFA hevur eitt sokallað “Players Panel”, har fyrr-verandi leikarar, sum hava spælt á hægsta stigi, gera sínar metingar um fót bólt í dag, og teir geva stjórnini í UEFA tilráðingar um ymisk viðurskifti.

Hetta pallborðið kom á sínum seinasta fundi til ta niðurstøðu, at UEFA eigur at geva feløgum møguleika at spæla á graslíki. Orsøkin til hetta er, at graslíkisvall-irnin gerast alsamt betri, og um ungdomar fáa mögu-leika at spæla á hesum undirlagnum fer tað at gerast betri umtókt.

Fá ár

Fyrrverandi norski lands-líðsleikarin, Rune Bratseth, sum spældi við Werder Bremen í týsku bundes-liguni, situr í panelinum hjá UEFA. Í dag er hann ítróttarstjóri í norska felag-num Rosenborg. Hann tekur undir við, at graslíki verður góðkent til altjóða dystir.

– UEFA fer at geva feløg-um møguleika at spæla á graslíkisvølli um ikki so langa tíð, tí at í fleiri lond-um er tað torført at hava ein góðan grasvøll alt árið, sigur Rune Bratseth, sum tó ikki kann siga nágreiniliga, nær hetta fer at henda.

Hann nevnr í hesum sambandi, at komandi

kappingarár fara norsk feløg at kunna spæla landskappingardystir á kunstigum grasi, og hann hevur frætt, at nokur feløg fara at gera sær dælt av hesum møguleikanum, tá tað ikki er møguligt at spæla á grasi.

Hann leggur tó dent á, at tað altíð fer at vera betri at spæla á einum góðum gras-vølli enn á einum graslíkis-vølli.

– Allir framleiðararnir av graslíkisvallum arbeiða miðvist við at betra um góðskuna, og tí kunnu vit nú tosa um at spæla lands-kappingar- og altjóða dystir á graslíki, sigur Rune Bratseth.

Ein annar fyrrverandi stórspælari, sum eisini situr í panelinum hjá UEFA, er fransmaðurin Jean-Pierre Papin, og hann er meira bersogin.

– Kunstigt undirlag er framtíðin, er hann siteraður fyri at siga í blaðnum UEFA Direct, sum UEFA gevur út.

FSF streingir á

Fót bóltssamband Føroya tekur sjálvsagt undir við uppskotinum um at loyva dystum á graslíki.

Ísak Mikladal, aðalskriv-ari í FSF, sigur, at hetta er nakað, sum teir hava kent til í fleiri ár, og Fót bólt-sambandið hevur í fleiri ár borið hetta ynskið fram fyri UEFA.

Teir nýggjast vallirnir í Føroyum, sum eru í Klaksvík, Fuglafirði, Gøtu, Runavík og Skála, eru teir bestu, ið eru á marknað-

inum í lötuni. Hesir vall-irnr fáa óivað góðkenning um nokur ár.

So er bara eftir hjá før-oyskum feløgum at hava karmarnar í lagi, so at teir lúka øll mynsturkrøv hjá UEFA.

Ein av trupulleikunum hjá UEFA hevur verið, at felagsskapurin ikki vil hava monopol á marknaðinum fyri graslíki.

Hesin eini framleiðarin, sum hevur framleitt teir nýggjastu vallarnir í Føroyum, er langt frammanfyri sínar kappingarneytar, og um UEFA nú gevur grønt ljós fyri at spæla á graslíki, fer hesin veitarin at seta seg einaráðandi á marknaðin.

UEFA vil ístaðin geva øðrum framleiðarum møguleika at koma uppá sama støðið sum tann fremsti, áðrenn nokur góð-kenning verður givin. Tað skal vera ein av orsökunum til, at UEFA biðar við góð-kenningini av kunstigum grasi.

Ráðstevna um graslíki

Í hesi vikuni hava tey norð-urkendsku fót bóltssam-bondini havt eina ráðstevnu um graslíki. Ráðstevnan var í Noregi, og Rúni Heinesen, nevndarlirur í FSF, hevur umboðað Fø-oyar á hesi ráðstevnu.

Tiverir fingi vit ikki fatur á Rúna Heinesen fríggjamorgunin, men Ísak Mikladal sigur, at høvuds-eynið á ráðstevnuni var graslíki.

Ætlanin er at streingja á UEFA fyri at fáa góð-kenning at spæla á graslíki.

Slorið – Hidjab

Hidjab er arabíska merkingin fyri slør. Rótin á arabíska orðinum, h-dj-b, merkir at dekkja frá sýni ella goyma. Hetta er eitt klæðnaplagg, sum dekkar høvd og kropp.

Tað, at kvinnur skulu goyma høvd og kropp við klæðnaplaggi, verður nevnt í Koranini og í tradi-tiónunum (hadith), hetta eru frásagnir um tað, ið profeturin hevur sagt og gjørt. Hesar skrifturnar eru eisini heilagar fyri muslimum.

Sum sagt, eru tulkingar av versunum, ið um-tala slorið, deildar og ymiskar. Meiningarnar um, hvussu nógv slorið skal dekkja, eru eisini deildar. Kapitulín og versió í Koranini, sum ofta verður vist til, tá spurt verður um slorið, er 33,59. Har stendur nakað soleiðis:

»O! Profetur, sig tínum konum, døtrum og kvin-nunum hjá teimum trúgvandi, at tær skulu lata seg í teirra klæðir, ið dekkja allan teirra kropp. Hetta hóskar seg betur, so tær kennast aftur og ikki koma illa fyri. Og Gud er fyrigevandi og miskunnssam-ur.«